

BRATSTVO

„Bl. M. M. Terezije Scherer“ Đakovo

Uz Jubilej milosrđa, br. 36, (1) god. IX.

Što je jubilej?

Jubilej ili jubilejska godina ustanovljene je još u Starom zavjetu. Naziv jubilej dolazi od hebrejske riječi *jubal*, a označava *ovnujski rog* u koji se trubilo prigodom proglašenja jubilejske godine. Institucija jubileja u Starom zavjetu u biti je isticala društvenu osjetljivost i zaštitu slabijih, jer su se tada trebali oprastati nenaplativi dugovi i oslobođeni robovi.

Isus Krist – ispunjenje jubileja?

U Novom zavjetu Isus Krist se predstavio kao onaj koji u potpunosti ispunjava stari jubilej navješćujući radosnu vijest siromasima, sužnjima oslobođenje, slijepima vid, proglašavajući godinu milosti Gospodnje. (Usp. Lk 4, 16-21)

Kršćanski smisao jubileja

Najkraće rečeno jubilej ili sveta godina je milosna prilika za prepoznavanje Božjega djelovanja u osobnom životu, životu Crkve i svijeta. Sveta godina nam želi obnoviti svijest o: najvažnijim područjima kršćanskog života, učvrstiti vjeru, potaknuti na obraćenje i vršenje kršćanskog milosrđa čineći *7 tjelesnih* i *7 duhovnih djela milosrđa*, omogućiti dublje jedinstvo u Crkvi i potaknuti na svjedočenje vjere u Krista u zajedništvu s Crkvom.

Zašto izvanredni jubilej milosrđa?

Papa Franjo odgovara i kaže: *Jednostavno zato što je Crkva, u ovom času velikih epohalnih promjena, pozvana snažnije davati znakove Božje prisutnosti i blizine. Ovo nije vrijeme za rastresenost, nego naprotiv vrijeme da ostanemo budni te u sebi probudimo sposobnost gledanja u bitno. Vrijeme je za Crkvu kako bi ponovno pronašla osjećaj za poslanje koje joj je Gospodin povjerio na dan Uskrsa: da bude znak i oruđe Očeva milosrđa. Stoga će Sveta godina morati živom održati želju da se znadu prepoznati toliki znakovi nježnosti koje Bog daje čitavomu svijetu te nadasve onima koji pate, koji su sami i napušteni, pa i bez nade da im se oprost i da se osjećaju ljubljenima od Oca.*

Nekoliko praktičnih savjeta pape Franje za življenje Izvanrednog jubileja

- Hodočastiti do svetih vrata u Rimu ili nekom drugom za to određenom mjestu čime se želi reći da je milosrđe cilj koji treba dosegnuti stoga zahtjeva predanost i žrtvu.
Tražiti Božju pomoć u svojim slabostima i prihvatiti Božju blizinu. Ne suditi i osuđivati, kako bismo i sami izbjegli Božju osudu. Kloniti se ljubomore i zavisti, ne govoriti loše o drugima i tako narušavati njihov ugled. Opraštati i biti oruđe opraštanja i milosrđa. Otvoriti srce i donositi utjehu i solidarnost onima koji žive nesigurnost i patnju. Čuvati se ravnodušnosti i rutine. Radosno činiti tjelesna i duhovna djela milosrđa kako bismo probudili naše uspavane savjesti pred tragedijom siromaštva. Meditirati pred brojnim stranicama Svetog Pisma kako bismo ponovno otkrili Očevo milosrdno lice.
Postaviti sakrament Pomirenje (ispovijedi) u središte. Čuvati se i otkloniti svaki oblik uskogrudnosti, nepoštivanja, nasilja i diskriminacije drugih i drugačijih.

Što su to oprosti i kako ih se može steći?!

Prvi put na hrvatskom jeziku donosi se vjeran i siguran crkveni nauk o oprostima u *Priručniku o oprostima*. U *Priručniku* se tumači kakvo je značenje oprosta i odakle potječe ideja o opraštanju vremenite kazne posredstvom određenih molitava ili određenih čina.

Knjiga između ostaloga sadrži dekrete *Apostolske pokorničarne – suda Apostolske Stolice*, zatim apostolsku konstituciju *Nauk o oprostima* pape Pavla VI., kao i iscrpan popis molitava i čina kojima se mogu zadobiti oprosti.

Kako zadobiti jubilejski oprost i je li za stjecanje oprosta dovoljno samo izmoliti propisane molitve?!

Prema crkvenom učenju o oprostima svaki teški grijeh ima dvostruku posljedicu:

1. Raskida naše zajedništvo s Bogom i lišava nas vječnog života. **Oproštenje od vječne kazne ostvaruje se oprostom od krivnje i obnovom zajedništva s Bogom po sakramentu ispovijedi.**
2. Pored vječne kazne postoji i ona koju **nazivamo vremenitom kaznom**, od koje se vjernik treba očistiti bilo na zemlji bilo poslije smrti u stanju nazvanom čistilištem.

Oprost je dakle otpuštanje vremenite kazne za grijehе kojih je krivnja već otpuštena po sakramentu ispovijedi.

Oprost se dobiva po Crkvi koja se, snagom vlasti vezivanja i odrešivanja, što je dobila od Isusa Krista, zauzima za kršćanina, te mu otvara riznicu zasluga Krista i svetaca da od Oca milosrđa dobije otpuštenje vremenitih kazni za grijehе. Crkva time želi ne samo doći u pomoć tom kršćaninu, nego i potaknuti ga na djela pobožnosti, pokore i ljubavi, piše papa Pavao VI.

Otpuštanje vremenitih kazni dolazi uz slijedeće uvjete:

1. Isključiti svaku naklonost grijehu, pa i lakom
2. Probuditi nakanu da se želi primiti potpuni oprost
3. Hodočastiti prema Svetim vratima jubilejske crkve. Takvo hodočašće predstavlja znak duboke želje za istinskim obraćenjem.
4. Na svetoj misi se pričestiti, a ako je potrebno i prije ispovjediti
5. Moliti **na nakanu** Svetoga Oca nakon pričesti (ne za Papu, nego na njegove nakane)

Jubilejski oprost, djelomičan ili potpun, možemo zadobiti za sebe, ali i za pokojnike. **Potpuni oprost** može se primiti jednom na dan. **Oprost je djelomičan** ako nedostaje potpuno odricanje (prva točka), a ispunjeni su svi ostali uvjeti. Vrsta stečenog oprosta ostaje poznata samo Bogu.

Tijekom povijesti više puta se pogrđivalo i samo ime oprosta, zbog raznih zloporaba, stoga *koreći i ispravljajući takve zloporabe Crkva uči da treba zadržati korištenje oprosta vrlo spasonosno kršćanskome narodu i odobreno vlašću svetih sabora, i zapovijeda da treba kazniti anatemom one koji ili tvrde da su oni beskorisni ili koji niječu da u Crkvi postoji ovlast za njihovo podjeljivanje./k*

Nastavlja se